Dimarts 7 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 9,30-37): En aquell temps, Jesús i els deixebles travessaven Galilea, i no volia que ningú ho sabés, perquè anava ensenyant als deixebles, i els deia: «El Fill de l'home serà posat a mans dels homes, i el mataran, i un cop mort, al cap de tres dies ressuscitarà». Però ells no entenien aquestes paraules, i tenien por de preguntar-li.

I arribaren a Cafarnaüm. I quan era a casa els preguntava: «De què tractàveu pel camí?». I ells callaven, perquè pel camí havien discutit entre ells sobre quin era el més gran. I havent-se assegut, cridà els Dotze, i els digué: «Si algú vol ser el primer, ha de ser l'últim de tots i el servidor de tots». I prenent un infant, el posà enmig d'ells, i havent-lo abraçat, els digué: «Qualsevol que aculli un d'aquests infants en el meu nom, a mi m'acull. I tot el qui m'acull, no m'acull a mi sinó aquell qui m'ha enviat».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El Fill de l'home serà posat»

Mn. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens porta dues ensenyances de Jesús, que estan estretament lligades una a l'altra. Per una banda, el Senyor els anuncia que «el mataran, i un cop mort, al cap de tres dies ressuscitarà» (Mc 9,31). És la voluntat del Pare per a Ell: per això ha vingut al món; així vol alliberar-nos de l'esclavatge del pecat i de la mort eterna; d'aquesta manera Jesús ens farà fills de Déu; el lliurament del Senyor fins a l'extrem de donar la seva vida per nosaltres mostra l'infinit de l'Amor de Déu: un Amor sense mesura, un Amor al que no li importa abaixar-se fins a la bogeria i l'escàndol de la Creu.

És esfereïdor escoltar la reacció dels Apòstols, encara massa atrafegats en contemplar-se a si mateixos i oblidant-se d'aprendre del Mestre: «No entenien aquestes paraules» (Mc 9,32), perquè pel camí anaven discutint quin d'ells seria el més gran, i, per si de cas els toca el rebre, no s'atreveixen a fer-li cap pregunta.

Amb delicada paciència, Jesús afegeix: cal fer-se el darrer i el servidor de tots. Cal acollir el senzill i petit,

perquè el Senyor s'hi ha volgut identificar. Cal acollir Jesús a la nostra vida perquè així estem obrint les portes a Déu mateix. És com un programa de vida per anar-hi caminant.

Així ho explica amb claredat el Sant Rector d'Ars, Joan Baptista Mª Vianney: «Cada vegada que podem renunciar a la nostra voluntat per fer la dels altres, sempre que aquesta no vagi contra la llei de Déu, aconseguim grans mèrits, que només Déu coneix». Jesús ensenya amb les seves paraules, però sobretot ensenya amb les seves obres. Aquells Apòstols, en un principi durs per a entendre, després de la Creu i de la Resurrecció, seguiran les mateixes petjades del seu Senyor i del seu Déu. I, acompanyats de Maria Santíssima, es faran cada dia més petits perquè Jesús creixi en ells i en el món.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Beneït siguis tu, el meu Senyor Jesucrist, que amb la teva sang preciosa i la teva mort sagrada vas redimir les ànimes i, per la teva misericòrdia, les vas portar del desterrament a la vida eterna» (Santa Brígida)

- «L'ascens a Déu es produeix precisament en el descens del servei humil, en el descens de l'amor» (Benet XVI)

- «No és fàcil per a l'home ferit pel pecat guardar l'equilibri moral. El do de la salvació pel Crist ens dóna la gràcia necessària per a perseverar en la recerca de les virtuts. Sempre hem de demanar aquesta gràcia de llum i de força, hem de recórrer als sagraments, hem de col·laborar amb l'Esperit Sant i seguir les seves crides a estimar al bé i a guardar-nos del mal» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.811)